

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 47

Vydána dne 27. prosince 1968

11.

OBSAH:

173. Zákon, jímž se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody
174. Zákon o státním odborném dozoru nad bezpečností práce
175. Zákon o městě Brně
176. Zákon o Kanceláři prezidenta republiky
177. Zákon o věrnostním příspěvku horníků

173

ZÁKON

ze dne 20. prosince 1968,

jímž se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb.,
o výkonu trestu odnětí svobody

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek I

Zákon ze dne 17. června 1965, č. 59 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, se mění a doplňuje takto:

1. § 61 zní:

§ 61

[¹] Úkoly nápravně výchovné činnosti podle tohoto zákona, jakož i ostrahu a správu v nápravně výchovných ústavech a v ústavech, kde se vykonává vazba, provádí Sbor nápravně výchovy.

[²] Sbor nápravně výchovy je ozbrojený a podle vojenských zásad organizovaný sbor, podřízený ministru republiky, který vykonává státní správu soudů; podrobnosti o jeho organizaci stanoví a předpisy upravující jeho činnost v souladu s jeho posláním vydává ministr republiky, který vykonává státní správu soudů.

[³] Ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, je přímým nadřízeným všech příslušníků Sboru nápravně výchovy a vykonává nad nimi kázeňskou pravomoc.

[⁴] Příslušníci Sboru nápravně výchovy jsou povinni řídit se rozkazy ministra republiky, který vykonává státní správu soudů a příslušných velitelů a náčelníků.

2. Za § 61 se zařazuje § 61a ve znění:

§ 61a

[¹] Příslušníci Sboru nápravně výchovy se při plnění svých úkolů důsledně řídí ústavou, zákony a ostatními právními předpisy; při veškeré své činnosti, zejména ve svém vystupování a při zákrocích jsou povinni zachovávat požadavky lidské a občanské důstojnosti a dbát dobrého jména a cti příslušníka Sboru.

[²] Základní úlohou Sboru nápravně výchovy je zabezpečovat, aby nápravně výchovná činnost co nejlépe plnila svou společenskou funkci a vytvářela předpoklady pro trvalou nápravu odsouzených a pro jejich normální zařazení do života socialistické společnosti.

3. § 62 zní:

§ 62

[¹] Příslušníci Sboru nápravně výchovy jsou oprávněni v zájmu zabezpečení účelu výkonu trestu odnětí svobody a vazby, zejména při zákrocích proti rušitelům stanoveného pořádku a kázně a proti maření služebního úkonu a při odvracení útoku na osobu, nepostačovala-li předchozí výzva či domluva, použít v míře nezbytné k dosažení účelu zákroku obušku, přiložit pouta, popřípadě použít jiných prostředků; podrobnější podmínky a pravidla pro použití obušku, pout a jiných prostředků stanoví ministr republiky, který vykonává státní správu soudů zvláštními předpisy.

(2) Střelné zbraně je příslušník Sboru nápravné výchovy oprávněn použít při výkonu své pravomoci jen výjimečně, a to v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící, anebo útok na život jiné osoby;
- b) nelze-li jinak překonat odpor, směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku;
- c) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá, nebo se zdráhá opustit svůj úkryt;
- d) podle příslušných předpisů, zejména při výkonu strážní a eskortní služby, k zamezení útoku nebezpečného pachatele, jehož nelze jiným způsobem zadržet, nebo k odvrácení nebezpečného útoku, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby od útoku bylo upuštěno.

(3) Při použití střelné zbraně je příslušník Sboru nápravné výchovy povinen dbát nutné opatrnosti, zejména co nejvíce šetřit života osoby, proti níž zákrok směřuje, a dbát, aby nebyl ohrožen život jiných osob.

(4) Dovolí-li to okolnosti případu, je příslušník Sboru nápravné výchovy před použitím střelné zbraně povinen použít prostředků podle ustanovení odstavce 1.

(5) Zakročí-li příslušníci Sboru nápravné výchovy pod jednotným velením a vedením, řídí se rozkazem velitele, který rozhoduje o použití střelné zbraně podle zásad uvedených v odstavcích 2 až 4.

4. Za § 62 se zařazuje § 62a ve znění:

§ 62a

(1) Příslušníci Sboru nápravné výchovy jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděli při výkonu služby nebo v souvislosti s ní a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, stanoví, kdy příslušník Sboru nápravné výchovy může být této povinnosti zproštěn.

(2) Příslušníci Sboru nápravné výchovy požívají při výkonu své pravomoci zákonné ochrany jako veřejní činitelé. Kdo ruší nebo ztěžuje výkon jejich pravomoci, odpovídá podle zákona.

(3) Příslušníci Sboru nápravné výchovy mají právo bezprostředně pronásledovat osobu prchající z výkonu trestu odnětí svobody nebo z výkonu vazby a činit nutná opatření k jejímu zadržení, zejména jsou oprávněni zjišťovat totožnost pode-

zřelých osob a vykonat prohlídku objektu nebo dopravního prostředku, je-li důvodné podezření, že se v nich prchající osoba zdržuje; v rozsahu tohoto oprávnění mají práva a povinnosti orgánů Sboru národní bezpečnosti.

5. § 63 zní:

§ 63

(1) Příslušníkem Sboru nápravné výchovy se může stát bezúhonný, socialistickému zřízení oddaný československý občan, splňuje-li i ostatní předpoklady pro výkon služby.

(2) Příslušníci Sboru nápravné výchovy vykonají při nastoupení služby služební přísahu. Znění přísahy stanoví ministr republiky, který vykonává státní správu soudů.

(3) Příslušníci Sboru nápravné výchovy musí být pro výkon své služby náležitě vycvičeni a vycvičení a jsou povinni dále prohlubovat své vzdělání, kvalifikaci a politické i odborné znalosti.

(4) K zabezpečení úspěšného plnění úkolů nápravné výchovné činnosti stanoví ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, pro každou funkci, vykonávanou ve Sboru nápravné výchovy, příslušné kvalifikační předpoklady.

(5) Ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, může po dohodě s jinými ministry dočasně pověřit nebo zmocnit jiné orgány plněním úkolů Sboru nápravné výchovy na úseku ostrahy.

6. Za § 63 se zařazuje § 63a ve znění:

§ 63a

(1) Příslušníci Sboru nápravné výchovy podléhají pravomoci vojenských soudů a ustanovením o trestných činech vojenských; jejich hodnosti odpovídají stejným vojenským hodnostem.

(2) Příslušníci Sboru nápravné výchovy, kteří vykonali vojenskou základní službu, jsou po dobu činné služby v tomto sboru osvobozeni od služebních povinností podle branného zákona, které by jinak byli povinni konat.

(3) Na služební poměry příslušníků Sboru nápravné výchovy, na jejich materiální a finanční zabezpečení, na nemocenskou péči a sociální zabezpečení se vztahují dosavadní předpisy; zmocnění upravovat tyto otázky podrobnějšími předpisy, svěřená dříve vydanými zákony ministru vnitra, se, pokud jde o Sbor nápravné výchovy, přenášejí na ministra republiky, který vykonává státní správu soudů, který při tom bude dbát, aby úprava služebních poměrů a zabezpečení příslušníků Sboru nápravné výchovy odpovídala společenské funkci Sboru a obdobným úpravám v jiných ozbrojených sborech.*)

*) Jde o zmocnění, obsažené v těchto zákonech:

zák. č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil

zák. č. 78/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků

zák. č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení

zákoník práce č. 65/1965 Sb.

zák. č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu

vyhl. č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem

7. Dosavadní § 66 se zrušuje.

8. Pokud se v ustanoveních § 3 odst. 1 a 2, § 11 odst. 3, § 18 odst. 1, § 29 odst. 2, 4 a 5, § 65, § 67 a § 72 mluví o ministru (ministerstvu) vnitra a tento se zmocňuje k provedení určitých opatření, nebo se mu svěžují určité pravomoci, jde o ministra republiky, který vykonává státní správu soudů, na něhož se uvedená zmocnění a pravomoci přenášejí.

Článek II

Působnost a zmocnění ministra (ministerstva) vnitra v otázkách výkonu vazby, výkonu trestu odnětí svobody a Sboru nápravné výchovy, obsažená

v jiných dříve vydaných zákonech a právních předpisech, předcházejí na ministra republiky, který vykonává státní správu soudů.

Článek III

Předsednictvo Národního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona o výkonu trestu odnětí svobody, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto a dalšími zákony.

Článek IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

174

Z Á K O N

ze dne 20. prosince 1968

o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

K zvýšení účinnosti ochrany pracujících v oblasti bezpečnosti práce je nezbytné vytvořit nezávislé státní odborné orgány, které budou dozírat, jak organizace a pracovníci plní předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení ve výrobní a nevýrobní činnosti a jak dodržují stanovené pracovní podmínky.

Proto se Národní shromáždění Československé socialistické republiky usneslo na tomto zákoně:

Základní ustanovení

§ 1

Státní odborný dozor nad bezpečností práce a technických zařízení a nad dodržováním stanovených pracovních podmínek podle tohoto zákona (dále jen „státní odborný dozor“) vykonávají:

- a) Český úřad bezpečnosti práce,
- b) Slovenský úřad bezpečnosti práce a
- c) Inspektoráty bezpečnosti práce.

§ 2

⁽¹⁾ Český úřad bezpečnosti práce je podřízen příslušnému ministru České socialistické repub-

liky. V čele Českého úřadu bezpečnosti práce je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda České socialistické republiky na návrh příslušného ministra. Jemu odpovídá předseda za činnost Českého úřadu bezpečnosti práce a inspektorátů bezpečnosti práce.

⁽²⁾ Slovenský úřad bezpečnosti práce je podřízen příslušnému ministru Slovenské socialistické republiky. V čele Slovenského úřadu bezpečnosti práce je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda Slovenské socialistické republiky na návrh příslušného ministra. Jemu odpovídá předseda za činnost Slovenského úřadu bezpečnosti práce a inspektorátů bezpečnosti práce.

⁽³⁾ V České socialistické republice zřizuje inspektoráty bezpečnosti práce Český úřad bezpečnosti práce, jemuž jsou podřízeny. V Slovenské socialistické republice zřizuje inspektoráty bezpečnosti práce Slovenský úřad bezpečnosti práce, jemuž jsou podřízeny. V čele inspektorátů bezpečnosti práce jsou vedoucí inspektoři bezpečnosti práce, které jmenuje a odvolává v České socialistické republice předseda Českého úřadu bezpečnosti práce a v Slovenské socialistické republice předseda Slovenského úřadu bezpečnosti práce.